

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 25. SZÁM 2008. JÚNIUS 20.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

EURÓPA ÚJ ARCA?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ÖSSZMAGYAR POFA BE

Nem kell aggódni nemzetünk jövőjéért! A parlamenti pártok igenis képesek egységesek lenni, ha a haza érdeke azt kívánja. Derék parlamenti pártjaink persze még nem cselekedni tudnak egységesen, hanem csak hallgatni. Ami azért nem ugyanaz.

A héten például egységesen hallgattak arról, hogy Írországból a nép leszavazta az Európai Unió lisszaboni szerződését. Igazuk is van! Mit okvetetlenkednek ezek az írek? Náluknál még mi is többen vagyunk, ami azért már valami! Nehogy má' ők fújják a passzátszelet! A végén még elrontják az egészet. Hol vannak ezek Európától? Mi már tavaly decemberben megszavaztuk a parlamentben a lisszaboni szerződést. A segítség nem olimpiai versenyszám, de ebben mi nagyon jók vagyunk. A külügyeseknek még lefordítani sem volt idejük az új szerződést, de Gyuresány máris keresztülverte a parlamenten. Illetve, olyan nagyon nem is kellett vernie, mert ebben nagyon egységesek. Feri is, János is. Aki ma már ugye Gábor lett. Ja és persze, Viktor is egységes, meg Zsolt is. Ibolyka meg pláne egységes, balatoni reklámúszásával letudta, amit kellett.

Szépen, ahogy kell, egységesen hallgattak a parlamenti pártok az Afganisztánban felrobbant magyar katona ügyében is. Hogyne hallgattak volna, amikor annak idején megmondták nekik, hogy Afganisztán ügyében a magyar nemzet egységes. Hogy kik mondták meg? Akinek ez a dolga, az mondta meg. Ne kíváncsiskodj! Szóval a nemzet egységes. Olyan egysé-

ges, hogy nem is kell megkérdezni a népet. Ebben sem! Meg a lisszaboni szerződés ügyében sem. A végén még valami jobbszélső-balszélső eszementnek eszébe jutna, amire nagyapja tanította: édes fiam, a nemzeti érdeket itthon kell védeni, nem a Don-kanyarnál!

HÁROMSZOR NYOLC

Az ipari forradalom hajnalán a tulajdonos addig dolgoztatta a munkást, amíg jól esett neki, mármint a tulajnak. Idővel rájöttek, hogy ez így nem jó. Na, nem az emberi jogi ráolvasások hozták meg hatásukat, nem! A tőkés nem hülye, rájött, hogy a melós előbbutóbb beledöglik napi 16-18 óra munkába. Meg aztán idővel a munkásnak is volt egy-két keresetlen szava az ügyhöz. Ekkor született a munkásság nagyszerű követelése a háromszor nyolcra: nyolc óra munka, nyolc óra pihenés, nyolc óra szórakozás!

Ez úgy többé-kevésbé elterjedt Európában, még nálunk is. Igaz, a rendszerváltás óta már szinte senki sem annyit dolgozik, mint amennyit a munka törvénykönyve előír. A munkás többet, a parlamenti képviselők meg kevesebbet.

Még, még és még, a burzsujnak soha nem elég! Ugye, emlékszel, ezt énekeltük hajdanán. És tényleg nem elég! Több EU-országban már messze túl vannak a heti hatvan órán is. Az EU most elhatározta, hogy egységesít: legyen heti 60 óra. Vagyis ötnapos munkahéttel számolva napi 12 óra. Az egészet persze leöntik csokoládéval, hogy ne-hogy azt hidd, hogy a doktor bácsik rosszat akarnak neked. A munkaidő továbbra is 48

óra lenne, de te önkéntesen, dalolva, törvénytelenül vállalhatnál még 12 órát. Hát nem szép a kapitalista demokrácia?

TE MIT ADHATSZ AMERIKÁNAK?

Az egyik magyar városban a magyar vállalkozók hírért vették, hogy a piacot, ami eddig a kenyert adta, a helyi hatalom fel akarja számolni. Megtudták, hogy a területet egy multi cég veszi meg, és épít rá egy tüchtig bevásárlóközpontot. Tudod, olyat, amiből már van ezer kis hazánkban. A magyarok nem estek kétségbe. Összedobták a pénzt, és elhatározták, hogy csinálnak egy ugyanolyant. Illetve nem egészen olyant, mert az övéké magyar lett volna. Miért ne építhetnének? Végül is az van kiírva Hegyeshalomnál, hogy Magyar Köztársaság. A jogokkal nem is volt baj, csak a végrehajtással. Amikor beadták az engedélyeket, az illetékes hatóságok rögtön megmondták, hogy nem lehet. Miért? Lényegi kifogások merültek fel. Nem is lehetett apelláta. Képzeld el! Olyan környezetvédelmi akadályok derültek ki, hogy „még nyílnak a völgyben a kerti virágok”. Tűzvédelmi szempontból meg agyalyos volt, hogy „tanyánál szellők lágy ölében ringatózik a kalászos búza”.

A multinak be sem kellett vinnie az engedélyt kérő papírokat. Kiment értük a polgármester. A városi közgyűlés kormánypárti képviselői ingadoztak, hogy misét mondassanak-e a multi üdvéért, vagy inkább a helyi cigányokkal húzassák el kedvenc nótájukat. Végül is bölcsen úgy döntöttek, hogy egy szép testületi határozatban örökítik meg a város jövőjének érdekeit.

A multinál az egyik magyar származású amerikai kistőnök közben jelezte, hogy ő szívesen viselne zakója hájtókáján valamilyen magyar köztársasági keresztet. Az se baj, ha csillag, csak az asszony ne molesztálja már, hogy még ennyit sem tud elintézni. A térség kormánypárti képviselője rögtön mondta, hogy ez a legkevesebb, amit megtehetünk barátainkért, mert végül is nem megmondta a néhai John Kennedy: „ne azt nézd, mit adhat neked Amerika, hanem azt, hogy Te mit adhatsz Amerikának!”

THÜRMER GYULA

HOZZUNK LÉTRE EGY IGAZSÁGOSABB TÁRSADALMI RENDSZERT!

BESZÉLGETÉS GELB ZOLTÁNNAL
BARANYA MEGYE 1. SZ. VÁLASZTÓKÖRZETÉNEK KB-KÉPVISELŐJÉVEL

– *Mi hozott és mi tart a párt soraiban?*

– Nagyon régen volt, amikor ipari tanulóként az akkori üzemi DISZ-titkár megkeresett, és megkérdezte: mit szólnék hozzá, ha beütemeznének a pártban tagjelöltnek? Meglepődtem, hiszen alig töltöttem még be a tizenhetedik életévemet. Másnap én kerestem fel a titkárt és közöltem vele, hogy igen, elfogadom a felkérést. Természetes volt, hogy ezt szüleimmel megbeszéltük: miután ők mindketten a párt tagjai voltak, javasolták is. Ennek több mint 56 éve, és azóta is ebbe a pártba tartozom. Számomra csak a párt neve változott, magam megmaradtam annak, aki voltam, kommunistának. Amikor három évvel később felavattak a tiszti iskolán, az akkori honvédelmi miniszter megkérdezte, hogy hol akarok szolgálatot teljesíteni? Azt válaszoltam: „Miniszter elvtárs ott, ahova a párt küld!” Azóta is ezt az álláspontot képviselem.

– *Mi a véleményed az elmúlt fél évszázad változásairól?*

– Az út, melyet megtettem a magyar munkásmozgalomban, eléggé hosszúnak tűnik. Van némi rátekintésem az eltelt fél évszázadra. Gyerekfejjel megértem a második világháborút, amit teljes egészében igazságtalannak tartottam. Emellett személyes tapasztalatot szereztem az '56-os ellenforradalomról, melyet a szocializmus ellenségei robbantottak ki, s mint áldozat részese vagyok a politikai rendszer-váltásnak. Az eltelt háromnegyed évszázadban, mely megadatott számomra, a jót csak a szocializmus időszakának köszönhettem. Aligha vagyok egyedül e véleménnyel. Ami fájó számomra, az a becstelenség, hogy a baloldali gondolkodású embereket egyes pártoknak sikerült megosztaniuk és egymással szembefordítaniuk. Mint „veterán”, ígérem, hogy életem végéig küzdök egy jobb, igazságosabb társadalom újbóli megteremtéséért.

– *Hogyan élsz, mivel töltöd a szabadidődet?*

– Párttisztviselésből adódóan legtöbbit a párt ügyeivel foglalkozom. Mint a párt dél-dunántúli szervezetének elnöke, élet-

korom dacára megpróbálok lelkiismeretesen munkálkodni. Miután a párt tagsága megbízott e tevékenységgel, természetesen a dolgom. Szerencsémre vannak elvtársak a pártban, akik ebben segítségemre vannak. Ezúttal is szeretném, megköszönni Vajda elvtárs segítő közreműködését, aki a párt alelnökéként is sokat foglalkozik a Tolna megyei pártszervezet tevékenységével. Ha van időm, esténként tévét nézek, természetesen tisztségemből adódóan a politikai műsorokat nézem leginkább. Van egy közel kétszáz négyszögöles családi telek, melyet időmtől függően művelek. És ha még ezek után is jut idő, előveszem kedvenc írómat, Moldova György valamelyik művét és olvasom.

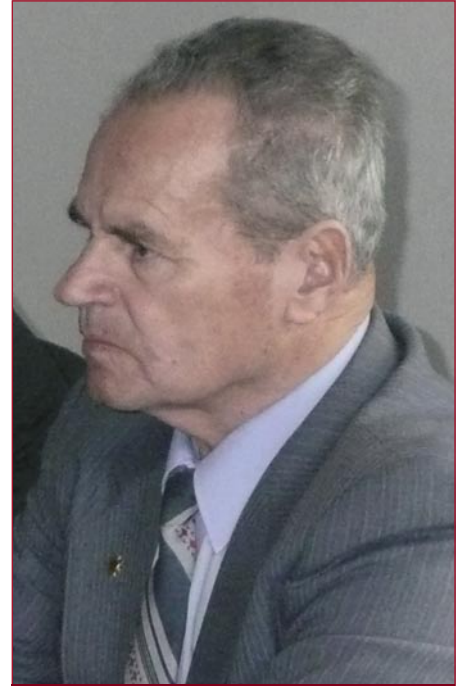
– *Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a kívánságod?*

– Mindenekelőtt egy igazságosabb, a többség javát szolgáló társadalom létrejöttét szeretném. Egy olyan társadalmi-gazdasági alakulat létrehozására ösztökölném, melyben a költő szavaival élve „a bőség kosarából mindenki egyaránt vehet”. Szeretném megérni, hogy a kommunista Munkáspárt jusson be a parlamentbe, és mint korelnök nyithassam meg a parlamenti ülést.

– *Van vörös inged?*

– Mi az, hogy! Már a második rövidujjú ingemnél tartok, melyet ajánlok minden velem hasonló gondolkodású elvtársamnak, és minden baloldali embernek. Jó ötletnek tartom a vörös ing viseletét, illik a párt szellemiségéhez. Ha csak rajtam múlna, minden újonnan felvett pártagnak javasolnám.

DR. SÜDI BERTALAN

Gelb Zoltán

1933. június 19-én született Brassóban. Repülő honvédtiszti tanulmányait Pécsen végezte, s nyugalmazott rendőrtisztként ma is itt él családjával. Két fia van, négy unokája, és egy dédunokája. A munkásmozgalomban 1950 óta vesz részt. A kommunista pártnak 1952 óta tagja. Már fiatal kora óta a párt tisztviselője, még nem volt huszonöt éves, amikor a helyi alapszervezet titkárának választották. Jelenleg a párt dél-dunántúli szervezetének elnöke, s tagja a központi bizottságnak. Második alkalommal indult parlamenti képviselő-jelöltként.

Gelb Zoltán, a Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, Baranya megyei elnök ezen a héten ünnepelte 75. születésnapját. Miután a Fratanolo-Vajnai-féle társaság súlyos károkat okozott a pártnak, Gelb Zoltán volt az, aki Baranyában élére állt az újjászervezésnek. Neki is köszönhető, hogy a Munkáspárt él. Az örökifjú kommunista ember fáradhatatlan energiával küzd ma is. 75. születésnapján Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke köszöntötte. Gratulálunk, Gelb elvtárs!

KŐBÁNYAI TANULSÁGOK

A MUNKÁSPÁRTIAKAT NEM KELLETT BEMUTATNI A POLGÁRMESTERNEK

Tanulságos volt a Kőbányán szervezett pártelnöki látogatás. A Munkáspárt helyi KB-képviselőit, Kerezsi Lászlót és Fléger Tamást nem kellett bemutatni Kő-

bánya polgármesterének, régóta ismerik egymást. Ismerik a kerületben Kajli Bélát is, a budapesti pártszervezet első emberét, aki ugyancsak idevalósi. Verbai Lajos

MSZP-s polgármester szívélyesen fogadta a Munkáspárt elnökét. A Munkáspárt most nincs bent az önkormányzatban, de ezt csak átmeneti jelenségnek tartjuk – mondta Thürmer Gyula. A párt helyi politikusai egyébként ma is bejáratosak az önkormányzatba, ismerik a helyi gondokat.

Jó ötletnek bizonyult a kőbányai egészségügyi szakrendelő felkeresése is. A munkáspárti csapat érdekes eszmecsere-t folytatott az intézmény vezetőjével, és a betegek közül is sokan felfigyeltek a látogatókra.

Nem szabad politikai rendezvényt szervezni a nagy bevásárlóközpontok elé – összegezték a szervezők a Balszemmel könyvbemutató sikertelenségének okait. Ilyen helyen az emberek rohannak, ez nem piac, ennek egészen más a lélektana. A könyvbemutatónak azonban volt jó oldala is: a helyi aktivisták közül sokan jöttek el segédkezni. ■

ZUGLÓBAN ÉRTIK A VÁLASZTÁSOK TÉTJÉT

A zuglói párttagok tisztában vannak az időközi önkormányzati választások jelentőségével. Egy ilyen választáson nem dől el semmi, az emberek nyilván az MSZP és a Fidesz között választanak. Az időközi választás mégis jó lehetőség a Munkáspárt számára. Megízlelték, hogy milyen manapság kopogtatócédulát gyűjteni. „Én a Fideszre szavazok, de a cédulát oda adom maguknak, mert Thürmer Gyulát becsületes, tisztességes embernek ismerjük” – mondta egy választó zuglói aktivistáknak, Baráth Istvánnéknak. Ilyen korábban nem volt. Igaz viszont, hogy a baloldali választók közül nem mindenki érti, hogy miért támogat a Munkáspárt olyan népszavazási kezdeményezést, amelyet a jobboldal kezdeményez. Azért, válaszolta a párt elnöke, mert a kérdés volt a fontos, a tandíj, a vizitdíj, a kórházi napidíj. Mi nem a Fideszt támogatjuk, hanem egy jó ügy mellett állunk ki.

Mintegy hetven cédulát kaptunk, ezt követően személyesen végigjártam az ajánlókat, kérve őket, hogy menjenek is el szavazni. Ez a munka már önmagában is megéri. A Szabadságban két alkalommal is külön zuglói oldal jelent meg, és mi

HAJDÚ JÓZSEF A PÁRT ELNÖKÉVEL A FÖLDALATTI VÉGÁLLOMÁSÁN ZÁRTA A KAMPÁNYT

száz példányt vásároltunk és osztogattuk – mondja Hajdú József, a Munkáspárt jelöltje. Kimentünk az utcára, jártuk az üzleteket, egyszóval dolgoztunk –összegzi a tapasztalatokat a fáradhatatlan kerületi

elnök, Varga Antalné. A zuglói kampány fontos eseménye volt a múlt heti gyűlés a földalatti Mexikói úti végállomásán, ahol a párt elnöke ajánlotta a választóknak Hajdú Józsefet. ■

„A lassulás nem a föld fölött, hanem az alatt következett be, ezért akik ebben vétkesek, azokat ide jó mélyre le kell hozni, s ott kell hagyni” – mondta a négyes metró munkálatait meg szemlélve múlt szerdai ferencvárosi látogatásán Thürmer Gyula.

„FÖLDALATTI MOZGALOM”

Thürmer Gyula ferencvárosi látogatását lázas készülődés előzte meg, hiszen csak két héttel korábban derült ki, hogy a helyi polgármester, Gegesy Ferenc hajlandó fogadni a párt képviselőit. A párt elnöke, Kajli Béla budapesti elnök, Fogarasi Zsuzsanna KB-képviselő és Paulik Péter régióelnök ettől függetlenül azzal kellett, hogy szembesüljenek, hogy a szabaddemokrata polgármester nem örült, hogy munkáspártiakkal is tárgyalnia kell. Kényszeredetten válaszolt a konkrét ügyekben, így a József Attila lakóteleppel, a Ferencvárosi Egészségügyi Szolgálattal kapcsolatban feltett kérdésekre. A beszélgetés így hamar véget ért.

Ezt követően a Munkáspárt csapata a Kálvin téri négyes metró építkezését látogatta meg. Az építkezés vezetői barátságosan fogadták a párt képviselőit, és készségesen körbevezették őket a leendő állomás területén. Lelkesen beszéltek a munkálatakról, pedig volt okuk panaszra. Egyetértettek Thürmer Gyulával abban, hogy a metró építése nem olyan ügy, aminek politikai csatározások keresztüzében kellene állnia. Közlekedni ugyanis mindig kell, függetlenül attól, hogy épp kik vannak többségben a parlamentben. Azt is megtudtuk, hogy a politikusok nem igazán kíváncsiak rá, hogyan épül a metró. Demszky Gábor ugyan járt az építkezésen, a miniszterelnök azonban egyszer sem. Sebaj, az avatáson azért biztos itt lesz, mondta erre Thürmer Gyula.

A párt elnöke a metró kijáratánál sajtótájékoztatót tartott, ahol válaszolt az újságírók kérdéseire. Hangsúlyozta, a metró építésén dolgozókon szemmel láthatólag nem múlik az átadás pontossága, és kritizálta a politikai vezetést, akik akadályokat gördítenek

az építkezés elé. Kiemelte, hogy mennyi problémát vet fel az a gyakorlat, hogy rengeteg alvállalkozóval dolgoztatnak, ami magával hozza a korrupciót, a felelősséget is mindig át lehet hárítani másra. Kritikával illette a szocialista-liberális városvezetést, hiszen ha képtelenek megoldani a város közlekedésének problémáit, felmerül, hogy egyáltalán alkalmasak-e a feladatuk ellátására. Thürmer Gyula tréfásan megjegyezte, hogy jelentkezni akart a BKV vezérigazgatói posztjára, hiszen hol máshol lehetne hozzáértés és munka nélkül ennyit keresni.

Délután Thürmer Gyula és Paulik Péter a Ferencvárosi Egészségügyi Szolgálathoz látogattak. Kovács József igazgató főorvos viszonylagos elégedettségrel számolt be tevékenységükről, hiszen nem kerültek sem bezárásra, sem magánkézbe. Igaz, átalakítások voltak, s egy önkormányzati tulajdonú kft. lett az üzemeltető, a kevesebb beteget ellátó részlegeket bezárták, s a dolgozók közalkalmazotti státusza is megszűnt – mégis, eredmény számukra, hogy dolgozhatnak, gyógyíthatnak.

A program záróakkordjaként a József Attila lakótelepen található szupermarke-

„TARTSA A JÓ IRÁNYT, ELNÖK ÚR!”

tek elé települt ki a csapat. Kis pultot állítottak fel, ahol a párt fiataljai a Balszemmel kötetekből olvastak fel, az aktivisták pedig A Szabadság legutóbbi számát osztogatták a járókelőknek. Nem is hasztalanul, hiszen sokan érdeklődve megálltak hallgatni a felolvasást, vagy csak elhaladtukban helyeseltek. Jó volt látni, hogy a Munkáspárt helyi tagjait sokan ismerik, szívesen odajönnek hozzájuk. Kevesen, de vásároltak a Balszemmel kötetből is, és dedikáltatták azt Thürmer Gyulával. A Szabadságot a nagy többség érdeklődve vette el, másfél óra alatt el is fogyott mind a száz, a ferencvárosiak által külön erre a célra rendelt példány. ■

Hol a magyar vevő?

A Vásárcsarnokban a Munkáspárt csapata azzal szembesült, hogy mára szinte egyáltalán nem látni itt magyar vásárlót. A párt elnöke szóba elegyedett egy hentesbolt eladónőivel, akik arra panaszkodtak, hogy a sok útlezárás, a metró-építés elhúzódnása miatt igencsak megcsappant a forgalmuk, várják, hogy végre megszűnjön a Fővám tér és a Szabadság híd lezárása. Csak annak örülnek, hogy a Csarnok még tartja magát a bevásárlóközpontokkal szemben, nem úgy, mint sok másik budapesti piac, amik egyre kihaltabbak.

DEBRECENBEN TALÁLKOZTAK A FIATALOK

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség debreceni alapszervezete Edelényiné Nagy Mária, a Magyar Kommunista Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei elnökének támogatásával három napos találkozóra hívta a kommunista fiatalokat. Elképzelhető, hogy a vizsgaidőszak miatt gyűltek össze csupán maroknyian az ország minden részéről, de lelkesedésüknek köszönhetően a hangulat így is kimagaslóan jó volt.

A debreceni Munkáspárt és Front odaadó szervezéssel és rengeteg munkával rendezte meg a találkozót. Számos program, vetélkedő és nem utolsó sorban munka várt a fiatalokra.

Péntek este Szatmári Boglárka vacsorával várta az ifjú kommunistákat, majd Dózsa Miklós, a Baloldali Front debreceni alapszervezete elnökének megnyitója következett. Nem tétováztak, még aznap este csapatokat alkottak, amelyek a három nap alatt végig együtt dolgoztak, versenyeztek egymással. A versengés lendületet, motivációt, izgalmakat, szórakozási lehetőségeket nyújtott a résztvevőknek.

A debreceniek felkészültségét mutatta, hogy a találkozót arra a hétfőre szervezték, mikor Debrecen városában a hagyomá-

nyos Pulykanapok kerültek megrendezésre. Itt a fiatalok a tömegben elvegyülve rögtön munkához is láttak: szórólaposztó versenyt rendeztek. Közel ezer, a fiatalok munkavállalásáról szóló anyagot osztottak ki debreceni fiataloknak, akik érdeklődve fogadták, olvasták azt. Napközben városnézés és séta, egy kis kvízzjáték, ügyességi versenyek és nem utolsó sorban krumplicuoló verseny, hiszen gyakorolni kellett a vasárnapi főzőversenyre, amire a fiatalok a Munkáspárttal közös csapatként neveztek be.

Vasárnap reggel hatkor volt a találkozó a pártházban. Az előkészületek után 8 órakor kezdődött a főzőverseny. Mindenkinek megvolt a saját feladata: volt, aki az üstért volt felelős, volt, aki az ételért. Szorgalmas és hozzáértő kezek vágták és aprították

a hozzávalókat. Ezen a napon a Munkáspárt elnöke, Thürmer Gyula is ellátogatott Debrecenbe. Találkozott a helyi sajtóval, számos interjút adott. Még a kommunisták mellett főzőeskéző Fideszt is megkínálta az ételükből. És hogy mit főzött ki a Munkáspárt és a Baloldali Front közös csapata? Ötletesen: Munkáskáposztát! Olyan nagy sikere volt, hogy a nap végére mind elfogyott, még oklevelet is kaptak érte.

Levonva a következtetést, hasznosan telt ez a hétvége is! Rengeteg munkával és szórakozással, tanulással és életre szóló barátságok kötődésével. Az átlagosan 4 órás éjszakai alvás meggyőzően mutatta, mennyire érezték jól magukat a résztvevők. Szórakozás, játék és munka. Ezt a három dolgot próbálták egybeépíteni egy évente megrendezett, egyre népszerűbb, egyre nagyobb nyilvánosságot és tömeget mozgó rendezvénnyel. Bebizonyították, hogy egy maroknyi csapat is tud átütő eredményt hozni.

BALOG EMESE

SIKERES VOLT A TÜRKEVEI MUNKÁS-KUPA

Thürmer Gyula a hagyományossá vált Munkás Kupa kapcsán június 14-én tett látogatást a térségben. A Munkás Kupát a torna szakavatott rendezője, Csajbók Ferenc vezényelte le. A párt elnöke a nap délelőttjét a sporteseménynek helyet adó Túrkevéen töltötte. Programja a foci kupa ünnepélyes megnyitásával kezdődött. Beszédében kiemelte, hogy a sportesemény szponzorainak összefogása jó példája lehet a város boldogulásáért fáradozó helyi közéleti személyiségek, kis- és középvállalkozók együttműködésének. Elmondta, ez az esemény jelképezi a párt szellemiségét is: kiállást a munkások, a dolgozók, a szegények mellett, a fiatalság, az oktatás, a tömegsport támogatását.

A megnyitót követően üzemlátogatást tett az Ábrahám és Társa Kft-ben, ahová Túrkeve polgármestere, Cseh Sándor is elkísérte. Az elnök hangsúlyozta: a Munkáspárt a magyar vállalkozók mellett van!

Ezt követően Herceg Antal, a párt térségi KB képviselője és Szuresik István, a türkevei pártszervezet „nagy öregje” társaságában Perge József fürdőigazgatónak volt vendége, aki bemutatta a különböző szolgáltatásokkal bővülő, egyre látogatottabb Kevi Gyógy- és Strandfürdőt.

Később Kétpó községben Boldog István polgármester, Mezőháken Főrizs Ág-

nes polgármester-asszony fogadta a munkáspártiakat. Széleskörű tájékoztatást adtak a falvak fennmaradásáért folytatott erőfeszítéseikről, eszmecsere tartottak a néhány százalós falvak iszonyúan nehéz sorsáról. Ez mindenütt közös véleményként hangzott el. A helyi négyosztályos iskola fenntartása, ami pedig nemzeti érdek, egyre nehezebb. Munkalehetőség kevés van. A napi program érdekes színtöltje volt a kétpói hulladéklerakó megtekintése. A földet teljesen kizsigerelik nálunk – hangoztatták a szakemberek. Az állattenyésztés lényegében megszűnt, nincs szerves trágya, műtrágyára meg sok helyen nem telik. A hulladékkomposztálás segíthet némileg e probléma megoldásában is, de ennél sokkal többre van szükség.

Az elnöki látogatás jó alkalom volt a tapasztalatcserére, a Munkáspárt álláspontjának megismertetésére.

A nap is, a Munkás Kupa is Túrkevéen a végéhez közeledett. Sportszerű küzdelem után megszületett a végeredmény:

SIPOS SÁNDOR

Munkás-kupa eredmények

Férfiak:

1. Sutyók – Szolnok
2. Viktor Security – Túrkeve
3. Buga Falatozó – Túrkeve.

Nők:

1. Dévaványa
2. Szolnoki MTE
3. Kevi Csajok.

PÁRIZSI-VÉG

Minap egy fővárosi piacon jártam, s megdöbbentem. A legtöbb stand pangott, vagy legalábbis mérsékelt volt a forgalmuk, egy helyen viszont tízesével álltak sorba. Kíváncsi lettem: mit adnak itt? Ingyen csülköt? Akciós téliszalámit?

Tévedtem... A csalódás mellbevágó volt. Átkandikálva az emberek sorfalán, két feliratot láthattam: párizsi-vég, szalámi-vég. Ide jutottunk?! Magyarországon?! Igen, az árcédula a normál felvágott feléért hirdette a „terméket”.

Szerencsés vagyok, jártam külföldön, láttam, ott az ilyet a kutyának, cicának viszik, hiszen ki tudja, meddig alkalmas emberi fogyasztásra. Itt látszott: a családnak lesz.

Nem vagyok hebecburgya, gondoltam, megkérdem. Hátha én tévedek. Szimpatikus idős néni állt a sorban kandiálásomat átengedve, gondoltam szóba elegyedhetnék. Nem túl kreatív:

– Tessék mondani, ez a reggelihez lesz? Mosolyogva válaszolt: - Persze! Két unokám van, jó lesz ez reggelinek is, vacsorának is. És sokkal olcsóbb, nem? A

fiam is, a menyem is két műszakban dolgozik, nincs idejük vásárolni, meg jobb is, ha segíték beosztani a pénzt. Így is csak alig jut a számlákra. Szomorúan bólogattam, megértem. Aztán jött a kisördög: – Régen nem így volt, ugye? S bár lenne helyem leírni, mi mindent kaptam válaszul! Igen, régen futotta rendes húsról, felvágottal, még külföldön is voltak nyaralni a családdal. Ma már... elvisz mindent az adó, drága a villany, a gáz, duplán fizetünk a vízért is, mert ott a csatorna. Felvettem: – Dehát ez a mai kormány műve, nem? Nem volt nekünk annyira jó az a rendszerváltás. Örömmel helyeselt: – Bizony, nem! – De hát nem a szocialistákra tetszett szavazni? – Dehogynem! A régi rendszer sokkal jobb volt, ott lehetett tisztességesen élni, dolgozni. (Miért nincs itt velem egy Szabadság?!) Azért megkérdeztem: – Arra nem tetszik gondolni, hogy ez a Gyurcsány-Kóka-féle banda nem a régit, hanem a fosztogató újat képviseli? – lemondóan bólintott. - Dehogynem. De csak nem fogok az Orbán-félékre szavazni?! Bólogattam, megint

csak. – De tessék mondani, a Thürmer Gyuláról, a Magyar Kommunista Munkáspárttól csak tetszett hallani? Ők azért régi kommunisták! Csak legyintett. – Ugyan, esélyük sincs, pénzük semmi, a gondolatok jók, de hát úgyse fog senki rájuk szavazni. Minek pazaroljam az enyémet is...

S amit elmondtam a szimpatikus idős hölgynek, fenntartom továbbra is: Nem pazarlás! Ha változtatni akarunk, ha nem a helikopteres, milliárdos kizsákmányolókat akarjuk, ha egy jobb jövőt akarunk, akkor mindig a Munkáspártra kell szavazni! Mindig! A többi lop, csal, hazudik. A mai kommunisták húsz éve dolgozó emberért dolgoznak. Ahogyan a becsületesek „régen” évtizedekig tették.

CSEH KATALIN

IDŐZÍTSÜNK JÓL, ISMÉTELJÜK
TÖBBSZÖR AZ AKCIÓINKAT!

Nincsenek örök érvényű következtetések, sem végtelen időkig érvényes receptek. Idővel minden változik, s e változások követelményeinek megfelelően kell életünket szervezni. A hibalehetőségek is gyakoribbak, mint a lassabb tempójú múltban.

Az elnöki látogatás kapcsán megbeszél-tük a Ferencvárosban, hogy mit csinál-tunk jól, s mit rosszul, hiszen a siető idő a nyakunkban loholt. Idő! A legfontosabb dolog, amit figyelembe kell venni. Mikor, hol, mit szervezünk? Egy bevásárlóközpont elé inkább késő délután, este-fele álljunk ki, mert akkor vannak a legtöbben. 15 óráig pangás van, mindenki dolgozik. Ma a reggeli és az esti órák a legmegfelelőbbek az utcai munkára. A gyakorlat a legjobb tanácsadó. Persze 15 óra körül is el lehet érni pár embert, tehát nem árt néha kiállni, szórólapot, Szabadságot osztani. Ami fontos: a rendszeresség. Ha egyszer láttak ott bennünket,

adjunk lehetőséget, hogy visszajöjjenek, kérdezzenek, csatlakozzanak.

De igen, az időpont reggel és este a legjobb. Mert kit kell nekünk megszólítani? A munkást, a dolgozót, a diákot – az ő életritmusát kell követni!

Mikor menjünk piacra? Amikor más is megy, mikor egymás sarkára lépnek...

Kinek adjuk A Szabadságot, a szórólapot? Leginkább a fiataloknak, az aktívoknak, akiknek húsukba vág a rendszer bestiális karma. Jó, adjunk másnak is (bár plázaciacából nem lesz szalonna), de mi a munkásokért vagyunk: mi vagyunk a Munkáspárt! Szórólapozásra a reggel 6 óra kiváló. Csak úgy tódulnak ki az emberek a

metróból, tömve vannak a munkásbuszok és vonatok. Ezekkel az akciókkal elő lehet készíteni egy-egy elnöki látogatást is. Lényeges szempont, hogy minél több ember találkozzon a párt elsőszámú vezetőjével és jusson hozzá a forradalmi röplapokhoz. Jó ötlet ráépítkezni valamilyen helyi eseményre, sokadalomra. Ne feledjük el: Budapesten másként élnek, mint Sopronban. Mindig vegyük figyelembe a helyszínt, az emberek szokásait, a hagyományokat. Inkább változtassunk az időponton, ha a helyzet megengedi, de az sem baj, ha előre több alternatívát jelölünk ki, hogy legyen „B” terv. S a legfontosabb: nem baj, ha nem minden tökéletes. El kell jutnunk az emberekhez, s ezt csak gyakorlattal, folyamatos munkával érhetjük el.

FOGARASSI ZSUZSA

VÉRREL ÁLDOZUNK A NATO-NAK

SZEKERES IMRE AFGANISZTÁNBAN. NÉMET GÉP, MAGYAR KATONA, MILYEN ÉRDEK?

A múlt héten Afganisztánban elesett egy magyar katona. A fiatalember zsoldos volt, tudta mit és mennyiért vállal. Azt nem tudta, hogy társaival együtt ő egy egyszerű üzlet része: Gyurcsányék vérrel fizetnek dollárok és eurók helyett.

Ha egy katona, egy ember szolgálata teljesítése közben hal meg, az tragédia. Nem lehet nem együtt érezni az Afganisztánban harminc évesen életét veszítő magyar tűzszerész hozzátartozóival. Békében vesztették el katona fiukat. Békében, mert Magyarország nem visel hadat Afganisztánnal, nem védjük az ősi magyar bérceket a talibok vagy pastuk ellen, mi több, még magyar érdek sincs a szerencsétlen sorsú ázsiai országban. Afganisztánban azért vannak magyar katonák, mert a NATO tagjai vagyunk, s mivel a kato-

nai büdzsénket a Gyurcsány Ferenc vezette magyar kormány ténykedése egyéb költségvetési lyukainak betömésére használja. Ha pénzzel nem róhatjuk le hűbéri kötelezettségünket – mert hát erről van szó, a NATO nem barátságból garantálja a magyar kapitalizmus urainak kormányzását – pénzben, fizetünk természetben, katonavérben.

Kovács Gyula törzsőrmesternek ezt aligha mondták el, amikor Afganisztánba indult. Ő valószínűleg csak azt tudta, hogy katonának született, szolgálni sze-

Jöjjünk haza Afganisztánból! Szekeres Imre azonnal mondjon le! A Munkáspárt Elnökségének nyilatkozata

A Munkáspárt megdöbbenéssel értesült, hogy Afganisztánban életét veszítette egy magyar katona. A magyar népnek nem érdeke, hogy katonái sok ezer kilométerre a magyar határoktól életüket áldozzák. A tragikus esemény világosan bizonyítja, hogy a magyar kormány úgy küld ki magyar katonákat Afganisztánba, hogy felkészítésük, felszereltségük és fizetésük elmarad a többi NATO-országtól. Szekeres Imre honvédelmi miniszter – ahelyett, hogy a magyar katonákról gondoskodna – önreklámozásra használja az ország afganisztáni szerepvállalását. A Munkáspárt kijelenti: semmi keresnivalónk nincs Afganisztánban, jöjjünk haza! Szekeres Imre pedig azonnal mondjon le!

Budapest, 2008. június 10.

Magyar Kommunista Munkáspárt Elnöksége

Több katonát Afganisztánba

„Több katonára van szükség Afganisztánban ahhoz, hogy stabilizálódjon a helyzet a közép-ázsiai országban” – jelentette be néhány nappal Kovács Gyula halála után Göncz Kinga külügyminiszter. A nagyasszony egy NATO konferencián érezte úgy, teljesítenie kell. Magyarország a következő egy-két évben bővíti katonai jelenlétét Afganisztánban és összességében más kabuli programokra is több pénz jut majd, mint tavaly.

retné a hazáját, s hát igen... meg is akart élni. Mert itthon nem lehet. A fiatalember alighanem kitűnően tudta, hogy egy emberi érvekkel nehezen indokolható megszálló akció keretében megy Kabulba. Azonban itthon a katonát rosszul fizetik, megélni akkor tud, ha megy Irakba, Afganisztánba, Koszovóba. Tudta, hogy a felszerelése olyan lesz, amilyen, hiszen Budapestről ennyit adnak rá. Alighanem, amikor először meghallotta egysége nevét is, nem tudta, hogy sírjon vagy nevéssen: Magyar Honvédség Tűzszerész és Hadihajós Zászlóalj.

A fiatalember sejtette, hogy amikor ezt elvállalja, a hivatásos katona helyett a zsoldos útját választja. Nem nagyon hagyta neki más választást.

Gyurcsány Ferenc, Szekeres Imre, Göncz Kinga és a magyar elit összes többi tagja, Szili Katalintól Dávid Ibolyáig feláldozta a fiatalembert saját rövid- és hosszú távú politikai és gazdagodási érdekeiben. Mi több, felhasználják halála után is. Egy temetésből pr-akciót csinálnak, előléptetik hadnaggyá, „díszmagyart” húznak a koporsó fogadására, a katonatiszt vérével igyekeznek elmosni saját bűnüket. Fényképezkednek az elesett katona szeghalmi háza előtt, kezét csókolnak édesanyjának, majd röhögve hívják a kormányzati pr-osztályt: ez is megvolt, s még egy könyvet is előteremttem, az RTL lehozta?

Nemzeti Vágta után most Nemzeti Hőst játszanak, hiszen a halál is csak üzlet. Nekik.

S senki, senki a magyar kommunistákon kívül nem teszi fel a kérdést: Mi az úristent keresünk Afganisztánban, s mit keresnek ezek húsz éve itt? ■

EGY ÍR NEM, AMELY LEHETŐSÉGET TEREMT

VÉTÓ: NE AZ EU MONDJA MEG, MI JÓ AZ ORSZÁG LAKOSSÁGÁNAK!

Írország lakossága nemet mondott az Európai Unió reformtervezetére. Brüsszel urai zsákutcába kerültek: központosítási terveiket, amelyek korlátozták volna a nemzetek jogait, újra elutasította az „istenadta nép”.

Kezdjük a lényeggel. Miről szól az Európai Unió vezetőinek tavaly Lisszabonban megkötött alkujja? Tömören: minél kevesebb jog az egyes államoknak, minél több Brüsszelnek. Lenne például elnök, tényleges kormány, felednék a nemzeti gazdaságot és vétőjogot, azaz, hogy ha formálisan is, de a legkisebb ország is hasonló „jogokat” élvezzen, mint a legnagyobb. Mert az Európai Unió ma másképp nem kormányozható, ha pedig így van, elveszíti értelmét az egységes, pontosabban egységesre szabályozott Európa is a multinacionális tőke számára. Központosítani, egy arcra kell szabni mindent. Egyszerűbb, hatékonyabb, több profitot termel.

Csak három példa: ha holnap Magyarország azt mondja, hogy csökkenteni akarja az adókat, mert az nemzeti érdek, ám Brüsszel másképp dönt, Budapestnek „coki”! Ha Magyarország a mezőgazdaságát akarja fejleszteni, mert jó és megéri, ám Brüsszelben azt mondják, hogy mégse, akkor nincs választás. S végezetül, ha Brüsszelben azt mondják, hogy Magyarország nem akar ebből kilépni, akkor nem léphet ki. Nem dönthetünk szabadon a saját életünket érintő kérdésekről!

Mindezt soha sem bocsátották nyílt vitára. Az elképzelés elődje, az európai alkotmány 2005-ben megbukott Hollandiában és Franciaországban is.

VISSZAUTASÍTVÁ. AZ UNIÓ URAI EZÚTTAL VESZÍTETTEK A LAKOSSÁGGAL SZEMBEN

Az unió vezetői akkor rájöttek, hogy kellemetlen, ha mindent népszavazásra bocsátunk, döntsenek a megbízhatóbb politikusok és parlamentek. A lisszaboni szerződést – az európai alkotmány “könnyített” változatát – zárt ajtók mögött dolgozták ki, a 300 oldalas szakzsargon jogi végzettséggel nem rendelkezők számára emészthetetlen. A tagállamok vezetői pedig meggyeztek, hogy igyekeznek elkerülni a kiszámíthatatlan nemzeti népszavazásokat. A portugál fővárosban elfogadott új szerződésről így már csak egyetlen országban, Írországban kérdezték meg a lakosságot. A nép meg nemet mondott múlt csütörtökön. Érdekes módon a kétkezi ír munkások túlnyomó többsége mondott nemet.

„Egyre nő a szakadék az európai stra-

Magyar első

A Magyar Köztársaság Országgyűlése az Európai Unióban elsőként hagyta jóvá a lisszaboni szerződést. Utólag megjelent egy Brüsszleből fizetett közvélemény-kutatás: a magyar parlamenti képviselők mindössze húsz százaléka tudott arról, hogy megszavazták a reformtervezetet. A lakosság mindössze nyolc százaléka hallott az ügyről, a szerződés lényegét három százalék tudta megfogalmazni. A lisszaboni szerződés meghatározó mértékben befolyásolja Magyarország helyzetét, ám a politikai elit úgy döntött: nem kell tudnunk róla. A szerződés ismertetésére szánt milliárdokat Gyurcsány Ferenc kormánya saját maguk népszerűsítésére, a szinte kizárólag kormányzati pénzek kiszervezésére, MSZP-s és SZDSZ-es települések vezetőinek támogatására szánt „Új Magyarország” terv népszerűsítésére fordította.

tégia és az állampolgárok gondoljai között.” S ezt nem egy euroszkeptikus mondta, hanem egy meggyőződéses uniós politikus, Jean-Pierre Jouyet, az európai ügyek francia államtitkára.

„A halász és a fuvaros az utcán tüntet, mert nem tud megélni, a politikusok meg parlamenti és gazdasági bizottsági helyeken veszekednek, ahelyett, hogy a benzin és a hús árával foglalkoznának!” – mindent Athénban mondta a múlt héten egy görög munkás a BBC kamerája előtt, majd elindult a frissen állított barikád felé. ■

Magyarázat

Az Európai Unióban a nagyok – Németország, Nagy-Britannia, Franciaország és Olaszország – szava a szövetség bővítéséig döntő volt. Ugyanakkor még mindenki rendelkezett vétőjoggal, ám mivel viszonylag kevesen voltak, a gazdaságilag meghatározó államok érdeke könnyen érvényesült. Lehetett demokráciát játszani. Minden a szocialista tábor szétesése után változott meg: a nagytőke nyomására immár gond nélkül korlátozni lehetett a szociális kiadásokat, a munkára vonatkozó jogokat, hogy optimalizálják a hasznot. Nem maradt jobb példa. Ehhez a piacok bővítése is kellett, egységes szabályokkal: erre volt jó az unió. Ám az ötvenes években elfogadott „demokratikus működési rend” nem működött 28 állammal, idegesítő népképviselési elvekkel, gyakorta zavaros fejű vezetőkkel. A nagyok döntöttek, most már legyen minden egyértelmű: mi határozzunk mindenben. Nincs kisebbségi, nemzeti vélemény, nincs vétőjog. Természetesen sokkal kevésbé Berlint, Londont, Párizst és Rómát, hanem a Deutsche Telekomot, a Shellt, a Gas de France-t és a Fiatot értjük az Unió alatt.

90 ÉVES A MAGYAR KOMMUNISTA MOZGALOM

A PÁRTSZERVEZÉS TITKAI

November 24-én lesz 90 éve annak, hogy megalakult elődünk, a Kommunista Magyarországi Pártja. Hogyan, milyen eszközökkel küzdöttek elődeink?

KUN BÉLA BESZÉL 1919-BEN

„ÖNTUDATOS FORRADALMÁROKRA VAN SZÜKSÉGÜNK”

A párt megalakítása csak az első lépés volt. Magát a pártot meg kellett szervezni. A háború súlyos válságot idézett elő, az emberek elvesztették tartalékait. A győztesek mindenben megalázták Magyarországot. Ebben a helyzetben a magyar társadalom percről-percre radikalizálódott. A helyzet kedvező volt a kommunistáknak, a párt megszervezése mégsem volt egyszerű feladat. A munkások ugyanis nem léptek be tömegesen a KMP-be, megmaradtak a szociáldemokrata pártban. Megszokták annak rendszereit, és a sokszázvezres szervezet védelmet is jelentett. Ráadásul az MSZDP folyamatosan támadta a kommunistákat, mind a politika, mind a propaganda terén.

A KMP vezetése két út között választott: vagy hozzálát egy széles pártszervezeti hálózat kiépítéséhez, vagy a meglévő erőit koncentrálja. A széleskörű pártépítés mellett szót, hogy a KMP tagsága kis létszámú volt, szervezetei alig voltak, és ez hátrány volt a nagy szervezeti hálózattal rendelkező szociáldemokratákkal szemben. A KMP vezetése azonban megértette, hogy a pártszervezetek kiépítése hosszadalmas munka. Fő feladatként ezért azt tekintette, hogy a tömegeket megnyerje forradalmi politikájának. Ennek fő eszköze egy fegyelmzett, centralizált, viszonylag kis létszámú harcoló párt felépítése és a propagandamunka volt.

A párt világos tagfelvételi normákat fogalmazott meg: „Nekünk elsősorban meggyőződött, öntudatos forradalmároknak van szükségünk.” A tagok felvételéről a taggyűlés döntött. A bérmunkásokat és földnélküli parasztokat minden további nélkül felvették. A nem munkás foglalkozásúakat két párttagnak kellett ajánlania.

HÓLABDA MÓDSZER

A KMP vezetése kiadta az utasítást az ún. hólabda módszer alkalmazására: „Mindenkinek elvtárs a hozzá legközelebb álló (ismerős) elvtársaiból összehoz 8-10 tagú csoportot.” A csoportok legalább hetente egyszer találkozzanak, a pártközpont anyagai alapján vitassák meg a helyzetet. A csoport vezetője közvetlenül tartotta a kapcsolatot a pártközponttal, s a közösség minden egyes tagja maga is szervezett újabb 8-10 tagú csoportokat.

Az egyes szakmákon belül kommunista csoportokat hoztak létre. 1918 decemberétől így jöttek létre kommunista sejtek a vasasok, a faipari munkások, a nyomdászok, a festőmunkások, a szabók, az építőmunkások között. Gyorsan létesült kapcsolat a közalkalmazottakkal, tanítókkal is.

December közepe után elkezdődött a pártszervezés a budapesti nagyüzemekben. Különösen erős szervezet jött létre a Ganz gyárban, a MÁV Északi Főműhelyében, a csepeli Weiss Manfréd-

ban. 1919 januárjától hozzáálltak a területi pártszervezetek kiépítéséhez. Az első szervezetek Újpesten, Kispesten, Csepelen, Albertfalván, Rákosfalván, Rákosszentmihályon jöttek létre.

A KMP taglétszámáról nem maradtak meg pontos adatok. Korvin Ottó szerint, aki a pártközpontban az adminisztratív munkát irányította, 1919. január végén 10 ezer tagja volt a pártnak.

„A párt gyorsan hódított a tömegek között” – írta később visszaemlékezéseiben Rákosi Mátyás, aki 1918 novemberétől aktívan bekapcsolódott a pártközpont munkájába. A munka sikeréhez hozzájárult az általános helyzet, de az önmagában kevés lett volna. A tagoknak dolgozniuk kellett, és nem is keveset. „A teljesítőképesség határát a kommunista számára az adta meg, hogy mennyit kívánnak tőle” – olvashatjuk Lengyel József könyvében. Lengyel József ekkor 22 éves volt, a párt lapjában, a Vörös Újságban dolgozott. 1930-ban a Szovjetunióba került, ahol megírta első igazán jelentős művét, a Visegrádi utcát. E könyvből tudunk sokat a párt első hónapjairól. 1955-ben tért haza, 1963-ban irodalmi munkásságát Kossuth-díjjal ismerték el.

PÁRTOKTATÁS: BELÉPÉS CSAK TAGSÁGI KÖNYVVEL

A pártszervezetekben azonnal megkezdődött a pártoktatás. „A tudatlanság kezdett kellemetlenné válni (...) de ijesztő volt, mi mindent kellett volna hamarjában megtanulni” – jellemezte az akkori helyzetet Lengyel József. Rákosi visszaemlékezése szerint is „a párt gyengén állt a forradalmi elmélettel”. Lenin művei ekkoriban csak oroszul és kis példányszámban jelentek meg. „Magyarországon még a marxizmus klasszikusai sem voltak kiadva” – írja Rákosi. Mivel kezdték? Természetesen a Kommunista Kiáltvány-nyal! Az előadásokat a párt országos vezetői tartották. A pártoktatáson való részvétel kitüntetés volt, csak meghívóval és párttagsági könyvvel lehetett belépni. A gyűlések este 7 után kezdődtek. ■

AZ 1948-AS PÁRTEGYESÜLÉS ÉS ELŐZMÉNYEI

60 éve egyesült a Magyar Kommunista Párt és a Magyarországi Szociáldemokrata Párt. Az esemény hosszú ideig meghatározta a magyar munkásmozgalom fejlődését. A két párt egyesítését évtizedeken át döntően pozitív eseményként magyarázták, összhangban az akkori politikai elvárásokkal. De mit is jelent mai fejjel gondolkodva, milyen következményekkel és következtetésekkel jár a mai Munkáspártra nézve? Erre keressük választ a következő írásban.

(Második rész)

1945 UTÁN

A felszabadulás után Magyarországon is megkezdődik a két munkáspárt egyesülésének előkészítése. Korábbi helyzetüknél és ideológiai eltérésüknél fogva jelentős különbség van a két párt között. A szociáldemokrata vezetés bal szárnya (Szakasits, Marosán, Ries) elfogadja az egyesülést, míg a jobb szárny (Kéthly, Szélig, Peyer) továbbra is kitart a kommunista-ellenes vonal mellett. Az SZDP szervezetileg széleskörű, összetételében heterogén párt. Befolyása kiterjed az értelmiségre és a kispolgárságra, de alapvető bázisa a munkásosztály. Sorai közt megtaláljuk a munkásarisztokrácia képviselőit ugyanúgy, mint a gyári munkást. Évtizedes a beágyazottsága a szakszervezetekben, és jelentős országos hálózattal rendelkezik. Vidéken elsősorban a nagyobb városokban van jelen, a parasztság körében számottevő bázissal nem rendelkezik.

Ezzel szemben a Kommunista Párt évtizedes illegalitásból jött, szervezetileg gyenge, tagjainak száma alacsony. A tagság létszáma csak 1945 után kezd el rohamosan növekedni. A párt vezetése itt sem egységes. Az emigrációból hazaérkezett vezetők (Rákosi, Révai, Gerő) és az itthoni káderek (Kádár, Rajk) közötti ellentét már körvonalazódik.

A pártegyesülés alapvető társadalmi osztályai – a munkásosztály és a parasztság – sem mutat egységes képet. A felszabadulás után nem múlt el nyomtalanul a Horthy-korszak 25 éve. A társadalom széles rétegeiben erősen jelen van az antikommunizmus és a szovjet-ellenesség. A lakosság 60 százalékát adó

A PÁRTEGYESÜLÉS UTÁNI ÜNNEPI KONCERTEN. KÜLSŐSÉGBŐL SOK VOLT.

parasztságnál jelentős a klerikális reakció befolyása. A forradalom vívmányainak megvédése csak a parasztság egy részének – elsősorban a földmunkásoknak és az újjazdának – érdeke. A parasztság másik része a reakció gyűjtőpártját, az FKGP-t támogatja.

A munkásosztály a gyenge iparosodás miatt nem jelentős. Az ipari munkásság a lakosság mintegy 18 százalékát adja, zömmel paraszti származásúak, szervezetileg és eszmeileg a szociáldemokráciához kötődnek. Soraikban szélsőjobb- oldali, nyílas eszmék is teret hódítottak. A kommunista befolyás csak kisebb részüket érintette.

Ezen a talajon, és ilyen feltételek mellett került sor 1948. június 12-én az MKP IV. és az SZDP XXXVII. Kongresszusára, melyet még aznap követett a két párt egyesülési kongresszusa. Megalakult a Magyar Dolgozók Pártja.

A PÁRTEGYESÜLÉS KÖVETKEZMÉNYEI ÉS TANULSÁGAI A MÁRA NÉZVE

A pártegyesülést sokáig úgy állították be, mint a magyar munkásosztály egységének megvalósulását. A valóságban a két párt egyesülése politikai lépés volt, amelyet az akkori nemzetközi viszonyok és a hatalom megszerzésének követelményei diktáltak. A magyar munkásosztály egy-

sege létrejött, de nem a pártegyesülés, hanem a szocialista építésben elért tényleges eredmények, a teljes foglalkoztatás, a nagyméretű iparosítás, az általános jólét emelkedése következtében.

A kommunista és a szociáldemokrata párt 1948-as egyesülése azt a látszatot keltezte, hogy a kommunisták és a szociáldemokraták között nem csupán taktikai, de stratégiai együttműködés is lehet, sőt céljaik lényegében azonosak. Ez azonban nem volt igaz. A szociáldemokrácia baloldali része tudomásul vette a kommunisták vezető szerepét, de soha nem azonosult vele teljesen. A jobboldali szociáldemokrácia pedig a kommunista hatalom ádáz ellenségévé vált, és szerepe volt az 1956-os ellenforradalom előkészítésében.

A párt az 1948-1956-os időszakban elhanyagolta a reformizmus, a szociáldemokrácia elleni eszmei küzdelmet, figyelmen kívül hagyta, hogy a pártba áramló tömegek társadalmi hátterük, neveltetésük, ideológiai felkészültségük folytán közelebb állnak a szociáldemokráciához, mint a kommunista vonalhoz. Ez végzetesnek bizonyult 1956-ban, s egyik tényezője volt a párt teljes cselekvőképességének.

(Folytatjuk)

GILICZE ATTILA,
THÜRMEYER GYULA

JÚLIUS

Emlékezzünk Kádár Jánosra

A Magyar Kommunista Munkáspárt július 5-én, szombaton 10 órai kezdettel rendezi hagyományos megemlékezését a XX. század legkiemelkedőbb magyar államférfijának halála évfordulóján a budapesti Fiumei úti temetőben.

A Munkáspárt állásfoglalása a luxemburgi megállapodásról

A Magyar Kommunista Munkáspárt Elnöksége elutasítja az EU munkaügyi miniszterei által kötött megállapodást, mely szerint a heti 48 órás munkaidő 60-65 órára emelkedne.

A megállapodás, kizárólag az európai tőkés köröknek kedvez, fokozza az európai munkásosztály kiszákmányolását, jelentősen csorbítja a pihenéshez, kulturálódáshoz való, korábban kivívott jogait, és mintegy 100 évvel ezelőtti állapotokat idéz elő.

A megállapodás elfogadása az EU Parlamentjének hatásköre, ahol kizárólag a tőkés érdekek érvényesítése az elsődleges cél. Ezért senkinek nem lehetnek illúziói.

A törvény átpréselése után az Unió összes tőkés munkaadója helyzeténél fogva kényszeríti a munkást, a napi 12 órás munkaidő elfogadására, mert ellenkező esetben nem alkalmazza. A 60-65 órás munkahétre történő átállás esetén, a munkaadók növelnék a profitjukat a túlórákra eddig kifizetett magasabb összeg megtakarításával.

Mindemellett a munkaidő meghosszabbítása jelentősen megnövelné az amúgy sem alacsony munkanélküliséget.

A megállapodás különösen kiszolgáltatott helyzetbe hozza, azokat a munkásokat, akik külsős cégek által közvetítve vállalnak munkát. Az ilyen munkások – a megállapodás értelmében – sem azonos bérrel, sem azonos jogokkal nem rendelkezhetnek az adott cég közvetlen alkalmazásában álló dolgozóival. Ez a módosítás elsősorban a nagy multinacionális vállalatok érdekeinek kedvez, hisz ezeknél a cégeknél az ilyenfajta munkaerő-kölesönzés bevett gyakorlat.

A Munkáspárt Elnöksége úgy véli, hogy a magyar dolgozók érdekeit, az EU Parlament magyar képviselői nem képviselik hatékonyan.

Ezért a hazai szakszervezetekhez fordulunk:

Cselekedjünk közösen a magyar munkásokért!

Vegyük észre! Ismét harcolnunk kell a nyolcórás munkanapért!

Budapest, 2008. június 16.

A Magyar Kommunista Munkáspárt Elnöksége

AKTUÁLIS

Ukrajna: NATO takarodj!

Újjáéledtek az év eleji NATO-ellenes tüntetések a hét elején Kijevben, amikor az euró-atlanti szervezet főtitkára az ukrán fővárosba érkezett. Igaz, a nyugat-barát ukrán kormányerők ezúttal készültek, Jaap de Hoop Scheffer érkezésére sikerült összetaborozniuk vagy egy tucat „atlantista” tüntetőt is. A kijevi főteret azonban kommunista vörös zászlók foglalták el. A jelszó ugyanaz volt: Ukrajna nem kér a NATO-ból! Viktor Juscsenko elnök és Julija Timosenko kormányfő ne alkudozzon a szövetséggel a nép akarata ellen. A fenti plakáton a felírat: Juscsenko, Timosenko – bőrönd, pályaudvar, Amerika! Az ukrán kommunisták egyébként a hétfőgén tartják kongresszusokat, az eseményről A Szabadság következő számában részletelesen beszámolunk.

Orvossztrájk Ausztriában

Országszerte zárva maradtak most hétfőn az orvosi rendelők Ausztriában, tiltakozásul a kormány egészségügyi reformterve ellen. Az orvosi kamara által meghirdetett „sztrájkakció” mintegy tizenötezer általános és szakorvosi rendelőt érintett. Az osztrák kormány májusban terjesztette elő a megtakarításokat előirányzó, és az évek óta veszteséges betegkasszák talpra állítását célzó reform fő irányelveit. Az orvosok szerint a reform súlyosan károsítaná az egészségügyi szolgáltatásokat.

Egy éves az egri Front

Ma ünnepli megalakulásának egy éves évfordulóját a Baloldali Front- Kommunista Ifjúsági Szövetség egri szervezete. A fiatalok komoly munkát végeztek ez idő alatt: az országos rendezvényeken való részvétel mellett egy sor önálló megmozdulást szerveztek, aktívan támogatták az egri kórház eladása ellen harcoló orvosokat és ápolókat. A fiataloknak köszönhető az is, hogy újra van munkáspárti alapszervezet a hevesi megyeszékhelyen.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>